

Renze Pieter Yetsenga
Predikant
Queridolaan 34
9721 SX GRONINGEN
050.5261092
r.yetsenga@outlook.com

Zondag 23 januari 2022, de 3^e zondag na Epifanie

Ontmoeting

Moment van stilte en concentratie

Inleidend orgelspel

O: Woord van welkom

Lied (1) 67 : 1 en 2

Op de drempel

O : Barmhartige God, U die ons liefhebt zoals we zijn, die ons verlangen kent naar U, die ons wekt en opent voor nieuw leven in uw Licht;

A : Zie ons aan, breng ons terecht, op het spoor van uw hart.

De kaarsen worden aan de Paaskaars aangestoken

Keuze 1

Onze hulp in de Naam

Kyriëgebed

Keuze 1

Kyrië eleison (Russisch Orthodoxe liturgie)

Gloria

Loflied (2) 67 : 3

De Schriften

Psalmlezing, Psalm 145 : 13 - 2

Profetenlezing, Jesaja 61 : 1 – 9

Lied (3) 534 : 1 en 2

Evangelielezing, Lucas 4 : 14 – 21

Lied (4) 534 : 3 en 4

Meditatie

Stilte

Muziek

De Gebeden

-dankgebed

-voorbeden

-gezongen responsie 'Heer, ontferm U' (orthodox)

-stil gebed

-Onze Vader (gezongen) (keuze 1)

Het delen

Slotlied (5) 837 : 1,2, 3 en 4

Wegzending en Zegen (gezongen)

(Voorzang predikant en Allen)

De kaarsen worden gedoofd

Orgelspel

OVERDENKING, de 3^e zondag na Epifanie

23 jan. 2022

Lezingen:

Liederen:

Jesaja 61 : 1 – 9

67 : 1 en 2

Lucas 4 : 14 – 21

67 : 3

534 : 1 en 2

534 : 3 en 4

837 : 1, 2, 3 en 4

Beste Mensen, Zusters en Broeders,

Wat is het belangrijkste woordje dat wij hoorden uit de beide lezingen ?

‘VANDAAG’.

Dat Jezus zegt: ‘Vandaag hebben jullie deze in vervulling horen gaan’.

‘VANDAAG’,

niet het onbereikbare verleden waar je weemoedig af en toe op terugblijkt.

Zo’n beetje in de trant van ‘vroeger was alles beter’, terwijl je weet dat dat niet zo is.

Bepaalde dingen wel; andere zeker niet.

Ook niet de gedroomde toekomst van je goede voornemens, waarvan je aan het begin van een nieuw jaar tegen jezelf soms zegt dat je alweer steken hebt laten vallen,

Ook dat dus niet.

Wel: ‘VANDAAG’, vandaag kan alles anders worden.

Het evangelie noemt dat ‘het heden van de genade’.

Dat moet wel worden uitgelegd, want anders snap ik er niets van.

Vandaag kan het genadejaar van de HEER beginnen.

Wij mensen kunnen daar heel wisselend op reageren.

Dat kan gaan in de richting van:

Onbestaanbaar, niet te realiseren, kijk maar om je heen.

De oorlogsdreiging in Oekraïne, om maar één voorbeeld te noemen uit talrijke andere.

Te mooi om waar te zijn, ook een reactie die wij goed herkennen.

2.

Je weet het ook maar nooit,

de wonderen zijn de wereld nog niet uit.

Ook die reactie komt voorbij.

Dat je ondanks alles hoopvol gestemd blijft, dat we de moed niet laten zakken, dat er een ommekeer kan komen; zal komen...

De profeet Jesaja zegt dat tegen de mensen die in die jaren in ballingschap verkeren.

‘Vandaag kan het genadejaar van de HEER beginnen, om het goede nieuws aan alle schepselen te verkondigen’.

Wanneer de mensen in die benarde omstandigheden die woorden van de profeet horen, wat gebeurt er dan.

Hoe reageren ze daarop?

En als wij in kommervolle, angstaanjagende situaties zitten, hoe reageren wij dan wanneer iemand dit staat te verkondigen?

Met een ‘je kunt ons nog meer vertellen’,

of met een ‘jij hebt makkelijk praten’,

of ‘als dat eens waar zou mogen zijn’...

Jezus citeert Jesaja 61,

dat blinden de ogen zullen worden geopend,

om aan verslagenen hoop te bieden,

om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken,

en aan geketenden bevrijding.

Tweemaal klinkt het woord ‘VRIJHEID’.

Dat woord dat zowel losmaking als vergeving betekent.

Innerlijke- en uiterlijke vrijheid.

Wanneer we die boodschap proberen over te plaatsen naar het nu, naar onze werkelijkheid, dan zien we dat hij zich richt op ‘armen, gevangenen, blinden, onderdrukten’.

3.

Zo zien we hem aan het werk en rondgaan in het evangelie, te midden van outcasts, zieken, engerds, ploeteraars die hijgend van de ene dag in de andere leven, die

financieel, fysiek en emotioneel de eindjes aan elkaar proberen te knopen.

Daarmee zijn we zeker in het nu, in onze werkelijkheid.

Wat is zijn doel, wat is zijn intentie?

Dat mensen uit hun dwang bevrijd worden.

Dat mensen weer op kunnen ademen, dat jouw situatie van 'het niet meer zien zitten' kan veranderen in de richting van echt zien, weer zicht kunnen krijgen op een meer hoopvolle toekomst.

Zeg maar eerlijk: Wat kun je als mens daar naar verlangen!

Wat we ook moeten weten om dit alles beter te kunnen verstaan, is dat Jesaja 61 zinspeelt op het JUBELJAAR.

Jubel komt van het Hebreeuwse woord *jobheel*,
Ramshoorn.

Deze luidde eens in de vijftig jaar het jubeljaar in.

Een jaar waarin al wie aan lagerwal geraakt was opnieuw mocht beginnen op zijn erfdeel.

Iedereen een 'hoeske met een mooi lapke grond', om met Ede Staal mee te zingen.

Of in computertaal: alles wordt ge-reset.

Reset, die voorkomt dat je ten eeuwigen dage blijft hangen in de wanhoop.

Zo proeven we en beleven we die spanning tussen HOOP en WANHOOP, ook in het hedendaagse, waarin zoveel op ons afkomt.

Het is iets van alle tijden.

Uit het verre verleden weten we van de wanhoop van het volk Israël wanneer ze uit Egypte zijn bevrijd.

4.

Maar in die jarenlange woestijnervaring, wanneer de wanhoop toeslaat,

zelfs wanneer ze op het punt staan het beloofde land binnen te trekken, lees ik in het eerste hoofdstuk van het boek Jozua:

'Heb ik het je niet gezegd, wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, want waar je ook gaat, de Heer, je GOD, staat je bij'. (Jozua 1 : 9)

En wij, u en ik,
wij moeten proberen de moed erin te houden en
-dat weet je ook-
waar mogelijk, als je daar toe in staat bent,
dat je ook mensen weet te bemoedigen.

Ik kom, als ik dit zo zeg, niet los van de woorden die de schrijfster Simone de Beauvoir schreef:

'Jouw leven is waardevol als het de waarde van andere levens vergroot'.

Als ik zo'n dag heb met meer negatieve- dan positieve gevoelens,
zo'n dag dat ik denk 'het wordt nooit wat met deze wereld',
dan probeer ik die woorden bij mijzelf in herinnering te roepen:

'Jouw leven is waardevol als het de waarde van andere levens vergroot'.

Simone de Beauvoir, die veel heeft geschreven over de juiste omgang met de medemens.

Dat je als mens fundamenteel vrij bent, maar dat deze vrijheid ophoudt als je anderen in de weg zit.

In het Liedboek staat lied 533, Daar komt een man uit Nazareth,
Zijn naam is: Hij die mensen redt, en met de minsten wil Hij zich verbinden,

zijn naam is bij vergetenen te vinden.

Hij is gedoopt in de Jordaan.

Hij durft een nieuwe weg te gaan en

5.

Hij wil mensen van hun angst genezen,
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen.

Dat is een lied over de man die tegen ons heeft gezegd:

'Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!'

Er worden momenteel miljarden Euro's voor alle mogelijke doelen en projecten uitgegeven.

Maar u en ik, hoe **kunnen** we er voor elkaar zijn?

Er voor elkaar zijn zodat we oog blijven houden voor het hoopgevende en bemoedigende.

Dat we proberen te focussen op dat bijbelse levensgevoel dat meekomt bij het vertrouwen in Gods nabijgekomen rijk van vrede en gerechtigheid.

Dat GOD de grote gever is van dat essentiële in ons bestaan.

Want er is niet een beperkte hoeveelheid leven, liefde en vreugde waarom we zouden moeten vechten.

Het wordt juist meer wanneer we dat essentiële in ons leven met elkaar willen en kunnen delen.

Daarom, laten we opnieuw gaan en aangesloten blijven op de BRON, ontvangend en gevend.

Amen